

ACEDE

Fem País

Per una Catalunya més competitiva

ÍNDEX

1. Què és l'ACEDE?	3
2. Què és Fem País?, Equip	4
3. Filosofia i visió estratègica	5
4. Propostes	5,6
5. Propostes tècniques.....	7-14

FEM PAÍS

QUÈ ÉS L'ACEDE?

La voluntat de l'Associació Catalana d'Executius, Directius i Empresaris (ACEDE) és la de ser un pont d'unió entre la petita i mitjana empresa i els polítics. Som una associació que busca agrupar empresaris de diferents sectors, representants polítics de tots els partits, agents socials, patronals i sindicats en pro de la creació de diàleg i col·laboració.

Des de 1999 treballem per contribuir a la consolidació de Catalunya com un país pròsper, competitiu i amb institucions econòmiques i socials compromeses.

El nostre avantatge competitiu és la capacitat de comunicació amb el món polític que hem anat consolidant constantment durant la nostra trajectòria. En aquest sentit, definim la nostra tasca de lobby no com a un grup de pressió, sinó com a espai de diàleg per donar a conèixer i trobar solucions als problemes de les PIMEs catalanes.

La nostra tasca és fer visible les problemàtiques reals de les nostres empreses en el seu conjunt i els problemes de cada sector en particular. És per això, que agrupem als nostres associats en grups sectorials, per tal de poder transmetre unes mateixes inquietuds, problemes i objectius. En l'actualitat els nostres grups són: agroalimentari, TIC, seguretat privada, sanitat i sociosanitari, eficiència energètica, consultors, neteja, serveis auxiliars, tercer sector, formació i turisme. Dins d'aquests sectors representem a més de 80.000 treballadors.

PROJECTE

Què és Fem País?

El Projecte Fem País neix fruit de la voluntat de contribuir a la consolidació de Catalunya com un país pròsper, competitiu i amb institucions econòmiques i socials compromeses amb la realitat que les envolta. Dit en altres paraules: cada pas que hem avançat, l'hem avançat per fer país.

Apostem per la petita i mitjana empresa que representa gran part del teixit empresarial econòmic català per tal d'incentivar la innovació en els sectors estratègics catalans i, sobretot, per establir ponts de diàleg entre els actors de la societat.

Aquest projecte iniciat l'any 2012 es planteja com un punt de trobada on els representants polítics, econòmics i socials alineïn els seus interessos en una mateixa direcció. D'aquesta manera, contribuïrem a dissenyar un full de ruta pel desenvolupament de Catalunya.

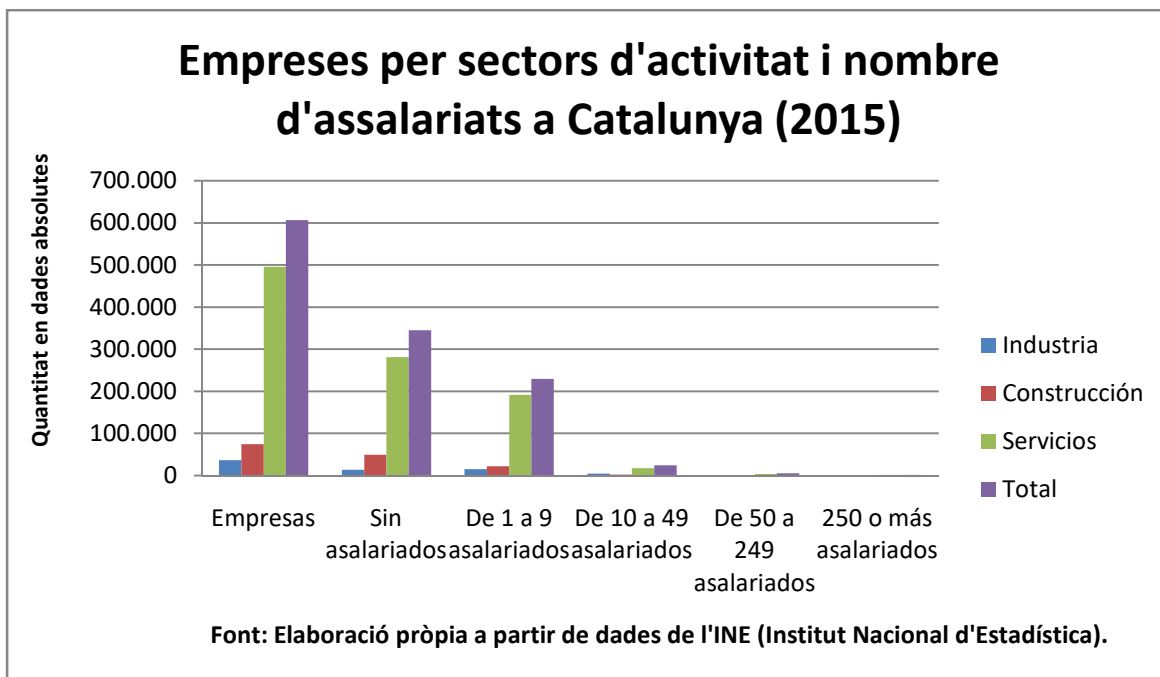
EQUIP

L'equip Fem País està format per:

- Francesc Camarasa, Responsable del projecte i Secretari General de l'ACEDE
- Anna Aisa, Membre de la Junta Directiva de l'ACEDE
- Pep Gacía, Membre de la Junta Directiva de l'ACEDE
- Raimon Martínez, Membre de la Junta Directiva de l'ACEDE

FILOSOFIA

La filosofia que sustenta el projecte es basa en el pes de les PIMEs en l'economia catalana. En l'actualitat, més del 90% del sector empresarial del nostre país està format per micros, petites i mitjanes empreses (tal com es demostra en el gràfic).

No obstant això, quan es legisla, es regula o es prenen decisions que afecten el teixit empresarial i, en especial, a les PIMEs. De la mateixa manera, tampoc es consulten les associacions empresarials (expertes en temàtiques d'economia i empresa) que són les que veritablement representen els interessos d'aquest col·lectiu. En conseqüència, s'elaboren normatives sense tenir en compte la dimensió de les petites i mitjanes empreses ni l'impacte econòmic i burocràtic que això els suposa.

Per tant, defensem que s'hauria de pensar en petita dimensió, tant a l'hora de redactar nova legislació com a l'hora d'imposar o eliminar tràmits administratius, consultant prèviament a les organitzacions empresarials de les PIMEs.

PROPOSTES FEM PAÍS

Filosofia social. Creiem que actualment existeix una situació de desencís vers els líders i els partits polítics, sent una de les causes explicatives d'aquesta la percepció negativa del rendiment polític per part de la ciutadania. S'ha estès la convicció que, governi qui governi, no es produiran canvis substancials a la societat. Això va acompanyat d'una visió mercantilista dels partits polítics, dels seus representants i d'un sentiment de desconfiança cap a la capacitat dels polítics per formular projectes socialment transformadors. Aquesta visió provoca que la

societat acabi entenent la política com una lluita pel poder institucional influenciada pels grans poders econòmics i no com un procés de gestió dels interessos col·lectius.

És per això que creiem que cal prioritzar mesures orientades a recuperar el prestigi de la classe política i de l'empresa, mitjançant projectes que realment generin solucions i provoquin millores visibles a la societat.

Codi deontològic. Més enllà dels factors de caràcter estructural, hi ha factors específics de la realitat política catalana que han agreujat la desafecció. La ciutadania manté un sentiment d'insatisfacció i recel en vers l'esfera política a causa d'aspectes com: la falta de transparència, la gestió dels recursos públics amb laxitud, l'incompliment sistemàtic dels programes electorals o la sensació que no es prioritzen els temes i les demandes que realment preocupen la societat. D'acord amb aquests motius, creiem que és necessari que es respecti, apliqui i revisi el Codi de Bones Pràctiques (aprovat recentment) per als alts càrrecs de la Generalitat de Catalunya.

Negociació i diàleg. Pensem que tractar la desafecció política des de l'àmbit d'empresa és important a causa de la relació habitual i, professionalment, necessària del col·lectiu amb la política, tot tenint en compte que les persones situades dins d'aquest àmbit també formen part del conjunt de la societat civil. En aquesta línia, identifiquem a l'empresariat com a col·lectiu afectat per la desafecció política a causa d'aspectes com: les traves burocràtiques, la manca de suport econòmic o la complexitat normativa existent.

De la mateixa manera que defensem la creació de diàleg entre el món empresarial i les seves associacions amb el món polític, entenem que també és necessari crear diàleg amb altres actors rellevants com l'Administració Pública. És per això que, considerem indispensable crear l'espai Fem país com un pont de comunicació basat en un esperit de cooperació i concòrdia en pro d'una millora de la imatge de l'Administració per traçar acords i assolir possibles millores.

Considerem que aquesta és una de les vies útils per generar un major clima de confiança entre l'empresariat i el món polític.

Imatge. El deteriorament de la imatge pública sofert en els últims anys arran de la crisi econòmica no ha estat un fenomen que afecti en exclusiu als polítics i a la política sinó que, ha anat de la mà d'un desprestigi social de les empreses i, especialment, de la figura dels empresaris. Pensem que l'esperit emprenedor i la petita i mitjana empresa són ingredients bàsics dels quals depèn en gran mesura el futur econòmic del nostre país.

És per aquests motius que opinem que les administracions i les associacions d'empresaris han de participar de manera conjunta i activa en la conscienciació, promoció i divulgació del paper de l'empresa com a creadora de riquesa.

Identitat. Demanem que s'adoptin mesures concretes i conjuntes per tal de donar a conèixer les grans possibilitats i els punts forts del mercat català arreu del món i, en aquest sentit, afavorir també a la bona imatge de Catalunya.

Responsabilitats. Entenem que la legislació és igual per a tothom i que s'hauria d'intentar que les responsabilitats polítiques i de l'administració s'equiparessin als deures que la llei imposa

en l'àmbit empresarial. Defensem que les relacions comercials amb les administracions públiques haurien de situar a l'empresa i l'administració al mateix nivell. Així doncs, considerem que per aconseguir-ho seria necessària una major rigidesa de l'aplicació normativa que equipari l'àmbit públic i privat.

En aquest sentit, proposem mesures com poden ser: l'aprovació d'un règim sancionador àgil i eficaç a l'Administració, la imposició de l'ús de la factura electrònica o l'acompliment de la morositat com la 15/2010. L'objectiu d'aquestes mesures és buscar una major responsabilitat administrativa de les seves actuacions.

PROPOSTES TÈCNIQUES

Negociació col·lectiva. En l'actualitat, quan s'elaboren convenis col·lectius sectorials (regulats per l'article 87 de l'Estatut dels Treballadors), estan legitimades a participar en la Mesa Negociadora del Convenio Colectivo en defensa dels empresaris, per una banda, les associacions empresarials que en l'àmbit geogràfic i funcional del conveni comptin amb el 10% dels empresaris, com a mínim per un percentatge igual d'ocupació dels treballadors afectats (10%) i, per l'altra banda, les associacions empresarials dels mateixos àmbits que únicament donin ocupació al 15% dels treballadors afectats.

La primera tipologia d'associacions, 10% - 10%, dóna lloc a un necessari suport comú entre la patronal de les grans empreses, que té més del 10% de treballadors però no d'empreses, i la patronal PIMEs, que té més del 10% però no de treballadors. En canvi, la segona tipologia desmunta aquest equilibri inicial, beneficiant a la patronal de les grans empreses que dóna ocupació a més del 15% dels treballadors i en conseqüència, deixa de tenir en compte altres patronals.

En aquest sentit, és necessari modificar aquest extrem i reconèixer la legitimitat tant de les persones que tinguin el 10% de treballadors i d'empreses, com de les patronals que tinguin el 15% d'empreses o treballadors.

Lluita contra la morositat. La llei 15/2010 de Mesures de lluita contra la morositat estableix uns terminis de pagament que en l'actualitat l'Administració no compleix. Durant l'any 2012 el termini de pagament de l'Administració va ser de 141 dies de mitja (legalment hauria d'haver estat de 40 dies). La falta d'un règim sancionador real agreuja la situació de les PIMEs. El pagament en llarg termini comporta necessitat de finançament, més interessos i, en definitiva, resta competitivitat a les PIMEs.

Per aquest motiu, s'hauria de promoure un gran compromís transversal dels diferents partits polítics i del Govern per assolir una major rigidesa de l'aplicació normativa i executar la llei 15/2010, per instar l'elaboració i aprovació d'un règim sancionador que sigui àgil i eficaç.

Qualsevol PIME ha de tenir la possibilitat d'accedir a la normativa i aplicar-la. En aquest sentit és important que s'imposi la factura electrònica en totes les relacions comercials de l'Administració.

Finestreta única. La complexitat de la normativa actual i l'intervencionisme de l'Estat fa que les PIMEs tinguin dificultats a l'hora de realitzar qualsevol tràmit administratiu. El que hauria de ser només un tràmit es converteix en un embolic burocràtic que impedeix l'agilitat que el mercat demana. Per aquest motiu seria important la creació d'una finestreta única empresarial on les PIMEs puguin realitzar els tràmits administratius i rebre informació sobre les novetats normatives i de criteris interpretatius que puguin afectar la seva activitat.

A més, s'hauria d'eliminar gran part de la documentació que es demana i optar pel sistema de la declaració responsable, tenint sempre en compte que la burocràcia i els llargs temps de resposta de l'Administració resten competitivitat a les PIMEs.

Finançament. La manca de finançament afecta de ple a l'economia catalana i, en particular, a les petites i mitjanes empreses. És el principal problema a què s'enfronten aquestes empreses des de l'inici de la crisi econòmica, posant en risc la seva viabilitat o continuïtat. En els darrers quatre anys més de mig milió han desaparegut i s'està posant en risc la supervivència de moltes altres. En aquest període la banca ha reduït gairebé un 50% del crèdit destinat a les PIMEs, per la qual cosa l'ofegament financer continu es fa gairebé insostenible. En aquest sentit, considerem necessari millorar l'accés al finançament de les PIMEs per afavorir la seva adaptació als condicionants actuals del mercat i el seu desenvolupament.

Cal ser conscients també que un dels motius de la desconfiança de la banca vers les PIMEs és la insuficiència de capital que arrossegueu històricament i, per això, també és oportú establir polítiques que afavoreixin la capitalització empresarial.

Les administracions públiques han de regular les entitats financeres que han comptat amb l'ajut de fons públics per garantir que aquestes facin de transmissores de l'estalvi privat, finançant a les empreses, en especial a les PIMEs, a tipus d'interès competitiu. Complementàriament, les administracions públiques han de realitzar una aposta de futur i treballar de forma intensa i constant en promocionar la seva oferta de finançament alternatiu a través de l'ICO.

A més, és necessari que es prenguin mesures per ajudar a la capitalització i millora de la solvència de les empreses, com ara fomentar alternatives a l'aportació de capital per part dels socis, obrir possibles vies de finançament alternatiu mitjançant la introducció d'empreses de capital risc, facilitar instruments per millorar l'estructura de garanties per a les PIMEs i potenciar fórmules com la de *Business Angels*.

La fiscalitat ha de tendir també cap a aquest objectiu, establint excepcions d'impostos així com de les taxes i despeses complementàries per a les ampliacions de capital. D'altra banda, evitant la penalització indiscriminada dels beneficis mitjançant la bonificació substancial en el tipus de gravamen, aplicable només als beneficis no repartits als socis i els imports destinats a incrementar el patrimoni net.

La captació de recursos financers, tant per emprendre un negoci com per invertir en noves idees o projectes, és del tot imprescindible per impulsar el creixement econòmic i empresarial. Una última mesura que resoldria en part aquestes necessitats seria la creació d'un mercat

secundari de valors per PIMEs, on tindrien cabuda totes aquelles que complissin tots els requisits d'informació actualitzada que es requereixen per a aquest tipus de mercat financer.

Finalment, el compliment estricte de la llei de morositat ha de precipitar una gran quantitat de recursos monetaris a l'economia catalana, atès que permet reduir les necessitats de finançament de les empreses i disminuir el risc dels saldos de clients.

Contractació pública. Ens trobem en una situació cada cop més ben regulada per facilitar l'accés de les PIMEs a la contractació pública (acord de Govern, sessió 16/04/13), Codi de Bones Pràctiques i acords en determinats sectors. Això és, tot i que cada cop es legisla més, és necessari treballar les propostes existents en aquest àmbit i defensar la creació d'una nova llei de contractació pública, única per tot el territori català i els diferents nivells administratius, que reflecteixi el model que es vol impulsar.

Classificació empresarial. En l'actualitat les empreses han de tramitar la classificació empresarial davant la Generalitat per poder accedir a algun procés de contractació pública de la Generalitat de Catalunya i/o dels organismes dependents d'aquesta; per licitar en concursos de l'Estat i dels seus organismes, han de tramitar una classificació empresarial en l'àmbit estatal. Aquesta situació provoca una duplicitat de tràmits i documents (a parer nostre innecessària). Seria interessant, per tant, que s'unifiquessin els processos de classificació empresarial en tots els nivells administratius i en conseqüència, que es consideressin vàlides a tot l'estat tant les acreditacions autonòmiques com les estatals, evitant d'aquesta manera les duplicitats administratives.

Requisits de solvència. Els requisits tècnics que s'exigeixen en els processos de concurs són absolutament necessaris, però acostumen a ser desmesurats i a tenir poca relació amb l'objecte específic del concurs.

En termes de solvència econòmica, a vegades, s'exigeixen serveis prestats massa elevats, la qual cosa limita molt l'accés a les petites i mitjanes empreses, provocant que les beneficiàries d'aquesta limitació acabin sent empreses grans de tot l'Estat que presten serveis més generals.

En termes de solvència tècnica, s'acostuma a exigir una experiència mínima d'anys en la prestació de serveis idèntics als de l'objecte del contracte, exclouent a moltes empreses la possibilitat de licitar. En aquest sentit, pensem que és necessari que tinguin la possibilitat de puntuar segons els anys d'experiència i no puntuar en cas de falta d'experiència, sense excloure en cap cas les empreses per no complir aquest requisit.

A més, també seria positiu que el valor afegit i la qualitat dels serveis es tingués en compte en el procés tècnic mitjançant acreditacions com la ISO 9001 deixant, a la vegada, poc marge a l'apreciació subjectiva del tècnic.

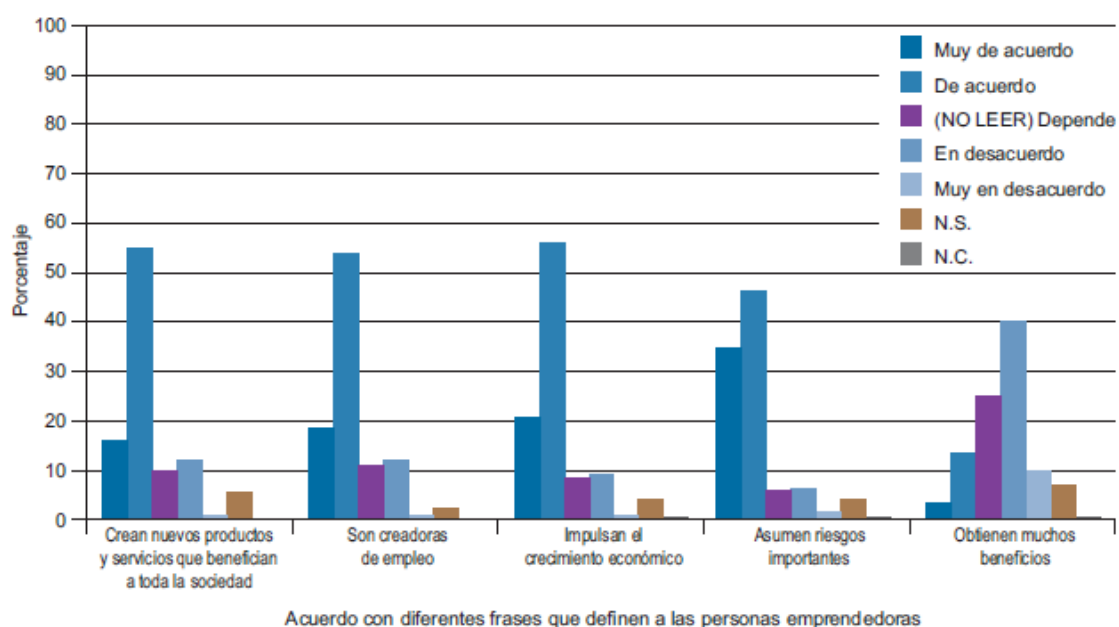
Criteris tècnics de preus. Apostem per un model on l'oferta econòmica suposi, com a màxim, la meitat del còmput total de la puntuació dels projectes que es presenten a concurs públic. Creiem que és necessari prioritzar la part tècnica i tenir més en compte qüestions de qualitat, valoració i continuïtat davant de les consideracions econòmiques per tal d'evitar que s'adjudiquin concursos a la pitjor proposta tècnica però amb el preu més econòmic. En aquest

sentit, pensem que s'ha de valorar l'oferta més avantatjosa valorant la relació qualitat-preu i no exclusivament la variable econòmica.

Pel que fa a les baixes temeràries de preus, s'ha de tendir a què el càlcul de la baixa temerària es calculi a partir de la valoració econòmica del cost real del servei, amb els requisits tècnics i de qualitat exigits. A més, pensem que és positiu harmonitzar aquesta qüestió entre diverses administracions. També és adient establir un model estàndard de justificació de les baixes temeràries que ajudi a les entitats i a les empreses a poder justificar de la millor manera les seves propostes econòmiques.

Emprenedoria. A l'ACEDE som de l'opinió que des d'un sentit ampli i cultural, el foment de l'emprenedoria i l'actitud emprenedora haurien de ser un dels eixos vertebradors de qualsevol política econòmica que influeixi en la PIME, és per això que, la seva fomentació s'hauria de donar en tots els sectors d'activitat.

Tal com demostra el gràfic sobre l'enquesta d'emprenedoria elaborada pel CIS (Centro de Investigaciones Sociológicas) en el 2015, gran part dels ciutadans reconeixen la importància que els emprenedors tenen en la nostra societat. Així doncs, les administracions públiques també haurien de reconèixer l'emprenedoria com a tal i tenir present que la innovació, la creació d'empresa i l'ocupació es poden i s'han de donar en tots els àmbits de l'activitat econòmica.

El nombre d'empreses que es creen és de gran importància, no obstant això, s'ha de tenir en compte que el més rellevant és que aquestes es mantinguin en el mercat. El gran problema és que la taxa de mortalitat de les empreses noves és molt alta. Els estudis parlen d'una mortalitat del 50% al cap de tres anys i del 80% al cap de 5 anys. A més a més, cal fixar l'atenció en el pes que les noves companyies representen en el PIB del país i també, en el nombre de persones que les ocupen, en la innovació que generen, en la capacitat exportadora d'aquestes, etc.

Avui dia, les PIMES formen el **53,3%** de l'ocupació espanyola (segons dades del Ministerio de Industria, Energía y Turismo). En canvi, tenen un índex de supervivència molt

baix i, en conseqüència, gran part del teixit laboral d'Espanya es troba en l'atur. Per tal de poder solucionar aquest problema és necessari detectar quins són els factors fonamentals que impedeixen que les empreses puguin mantenir-se en el mercat i aconseguir els seus objectius. Aquests són:

1. Falta de qualitat en el pla de negoci.
2. Errors en la formulació del pla de negoci, projeccions de vendes, etc.
3. Falta d'habilitats directives dels emprenedors.
4. Falta del finançament necessari.

Així doncs, una de les solucions més necessàries a l'hora d'incrementar l'èxit de les nostres empreses ha de ser l'emprenedoria. En el context polític, econòmic i social en què vivim, és important saber adaptar-se als canvis constants de la nostra societat, és per això que apostar per polítiques emprenedores és un indicador de què estem construint una economia sòlida i amb oportunitats.

En aquest sentit des de l'ACEDE proposem un seguit de propostes per tal d'impulsar i enfocar l'emprenedoria per la via més adient:

a. Polítiques de formació

- i. Reorientació del sistema educatiu, enfocat a la creativitat i el foment de l'actitud emprenedora.
- ii. Fomentació social des del sistema educatiu de la imatge de la figura emprenedora.
- iii. Incentivar la introducció al món universitari de matèries relacionades amb l'entorn empresarial, així com: incorporar matèries relacionades amb el món empresarial, com són: finances bàsiques, comptabilitat bàsica, màrqueting, etc.
- iv. Incloure en els estudis de secundària i en els cicles formatius, matèries relacionades amb l'economia general i d'empresa.

b. Política fiscal. Exempcions impositives per als emprenedors (durant els primers anys de l'empresa)

- v. Bonificació del 100% de la quota empresarial de la seguretat social a tots els treballadors que contractin els 3 primers anys de vida de l'empresa. Rebaixa del 50% dels 3 als 5 anys si l'empresa no obté beneficis.
- vi. Exempció de l'impost de societats els 3 primers anys de vida de l'empresa. I rebaixes i/o aplaçaments de l'impost de societat fins que l'empresa nova arribi a un nivell de capitalització suficient.
- vii. Tractament fiscal avantatjós, a les *stock options* (als moments inicials d'una empresa, és necessari captar talent però malauradament, aquestes no tenen recursos suficients recursos per a retribuir-lo).

c. Finançament

- viii. Destinar més finançament públic a la provisió de les startups en les seves fases inicials.

- ix. Fomentar mecanismes per facilitar fonts de finançament alternatives a la bancària (a Catalunya encara pesa massa en comparació amb altres països amb un entorn emprenedor molt més dinàmic): *crowdfunding*, *crowdlending*, *business angel*, capital de risc, etc.
- x. Aconseguir que el sistema financer sigui més sensible a les necessitats financeres de les empreses de nova creació.

d. Administració

- xi. Creació d'un sistema molt més ràpid i gratuït de constitució i de registre de startups que compleixin una sèrie de requisits.
- xii. Facilitar la comunicació amb l'administració fiscal, en termes de temps i cost.

e. Internacionalització. Mecanismes de suport a les empreses exportadores de nova creació:

- xiii. Consultoria d'internacionalització subvencionada pel govern.
- xiv. Subvencionar les accions de promoció en l'exterior: fires, viatges comercials.

f. Foment de la innovació. R+D+I. Incentivar la publicació i la patent:

- xv. Fomentar la col·laboració recerca – perquè es materialitzin el màxim nombre d'empreses.
- xvi. Equilibri entre la protecció de l'investigador/a i la seva participació en l'empresa, tot assegurant que se n'extregui tot el talent transversal possible.

Formació professional

Actualment, els alts nivells d'atur i els baixos nivells de qualificació professional posen en evidència la necessitat de què la primera prioritat de les polítiques del mercat de treball sigui la formació per aconseguir un treball de qualitat. Així doncs, per tal d'aconseguir que les nostres empreses tinguin èxit i ofereixin serveis de referència és imprescindible que apostem per iniciatives que tenen en compte l'emprenedoria i la formació professional. Per tal d'obtenir una oferta de la formació professional estable i de qualitat a Catalunya i al conjunt de l'Estat apostem per associacions com **GEDEFORM** (Grup de formació de l'ACEDE) que vetlla, des de 1990, per la defensa i promoció de la formació de qualitat impartida per les entitats i centres formatius per a l'ocupació. A més a més, GEDEFORM té com a principal finalitat la defensa dels interessos de les empreses i professionals associats per tal de mantenir la seva bona imatge corporativa.

L'oferta pública de formació -gestionada pel sector privat-, veu com l'administració pública externalitza unilateralment la captació i la selecció dels alumnes de la formació, sense fer-se'n responsables, ni de les bases de dades ni de l'adequació de les ofertes formatives als respectius itineraris ocupacionals de les persones. Això sí, l'administració penalitza

econòmicament els centres si els usuaris de la formació no culminen al cent per cent l'acció formativa.

A més a més, l'oferta pública de formació professional administrada pel sector privat s'executa mitjançant la concurrència pública per a l'obtenció de subvencions en concursos poc transparents i amb uns complexos sistemes de baremació, sempre molt aleatoris i poc ajustats als requeriments específics del mercat de treball. Fet que provoca una distorsió en la voluntat dels centres privats de centrar-se en l'excel·lència de l'oferta, ja que han d'atendre els requeriments burocràtics injustificats de les convocatòries.

Cal tenir en compte també, que la formació professional pública que executa el sector privat és gestionada per un conjunt d'actors no homogenis (no tots són empreses ordinàries amb afany de lucre, també hi concorren les entitats de l'anomenat tercer sector, així com, algunes administracions locals). En conseqüència, es posa en evidència la manca d'equitat fàctica en relació amb la concurrència i al sistema de justificacions econòmiques.

Així doncs, creiem realment considerable aportar un conjunt de reformes en referència al tema de la formació professional:

- a) Un procés públic de debat obert i transparent, que no prejudgi a cap operador del sistema, que delimiti les diferents responsabilitats en l'actuació dins del sistema de formació. Per garantir l'objectivitat del debat, demanem que es constitueixi una comissió parlamentària que tingui com a finalitat revisar totes les actuacions administratives en matèria de formació professional dels deu darrers anys.
- b) L'oferta pública de formació per al treball és gestionada majoritàriament pel sector privat mitjançant els concursos públics d'atorgament de subvencions. Els concursos són anuals i no responen a programacions plurianuals, fet que no permet obtenir el mapa d'objectius específics de la formació, per així poder programar de forma eficient les inversions i obtenir el màxim rendiment des d'una perspectiva econòmica i social. És per això que, demanem que la comissió parlamentària posi especial èmfasi en:
 - La determinació dels objectius establerts cada any.
 - La consecució de resultats en relació amb els mateixos.
 - Les incidències produïdes en la seva gestió.
 - Els temps concrets de la deguda justificació i el corresponent pagament.
 - Les renúncies i les consegüents minoracions.
- c) Demanem un trànsit del model de subvencions al de concurs de béns o serveis, més d'acord amb el règim privat d'oferta de serveis. La gestió per concurs no resta cap possibilitat a les exigències de l'homologació necessària i de la qualitat dels operadors.
- d) Reclamem un finançament just i equilibrat de les accions formatives que permeti finançar-les de forma suficient i que no es produeixin retards indeguts en la justificació administrativa ni tampoc en el pagament. Qualsevol retard en els terminis de justificació i/o de pagament per responsabilitat administrativa han de ser abonats amb els corresponents interessos de demora o lucre cessant.
- e) Demanem transparència en els objectius administratius, que es fixin a mitjà i llarg termini i que les programacions anuals es converteixin en excepcionals.

